

Fidus - Abendliche Schauung, 1930

Mezi lety 1895-1914 opustily desítky tisíc Němců své domovy a emigrovaly do Ameriky - ta byla konec konců zemí budoucnosti, a oni sami sebe viděli jako průkopníky na cestě k nové společnosti. K uskutečnění těchto nových snů ve Spojených státech si ze staré vlasti přenesli a živili právě ty ideje, které považovali za nejcennější.

Mezi lidmi, kteří se o to přičinili nejvíce, zřejmě nade všechny vyčnívá **Dr. Benedict Lust**.

Lust, narozený 3. února 1872 v Michelbachu nedaleko Badenu, přišel do Ameriky v roce 1892, onemocněl však tuberkulózou, a tak se vrátil do Německa a u slavného kněze **Sebastiana Kneippa** se léčil přírodním způsobem. S návratem zdraví našel i skutečný smysl svého života a roku 1896 se vrátil do Ameriky jako Kneippův „vyslanec“ v této zemi.

V Americe po právu za „otce naturopatie“ označovaný Lust přinesl za oceán všechna v té době v Evropě módní naturistická hnutí: hydroterapii, léčivé byliny, vzdušné a světelné lázně, na různých rostlinách založené diety. Přeložil a vydal také německá klasická díla na poli

zdraví od otce Kneippa, Louise Kuhna, Adolfa Justa, Arnolda Ehreta či Augusta Englehardta.

Dr. Benedict Lust si vychutnává paprsky ve slunečním a vzdušném parku Sonnenbichel v bavorském Kneipp-Bad Worishofen během návratu do rodné země roku 1926. Nikdo neprokázal přírodní léčbě a způsobu života v Americe větší službu než tento „otec naturopatie“ svými publikacemi a školami. Skrze Lusta se k americkému publiku dostalo všechno od masáží, herbologie, syrové potravy, anti vivisekce před hydroterapii až po východní vlivy jako Ajurvéda a jóga. Přestože mu opakovaně ztrpčovali život zdravotnické regulační orgány i federální agenti, díky své oddanosti věci propagace přírodních metod uzdravování si časem získal všeobecné uznání.

Na přelomu století založil v New Yorku školu masáže a Naturopatickou společnost, později roku 1918 vydal **Všeobecnou naturopatickou encyklopedii** pro léčbu bez umělých léčiv. Mezi jeho významné počiny lze zařadit i časopis *Nature's Path* a rozhlasový pořad věnovaný přírodnímu léčitelství.

Lustova škola naturopatie se stala výchozím bodem pro stovky amerických vyznavačů přírodní medicíny a jeho časopisy uvedly do západního povědomí nejen poznatky německé přírodní medicíny, ale také staroindické pojmy jako Ajurvéda a jóga. **Paramahansa Yogananda** byl jedním z několika Indů, kteří psali ve 20. letech články pro časopis *Nature's Path* pro širokou americkou čtenářskou obec.

Americké zdravotnické orgány a úřady doktora Lusta opakovaně „sebraly“ za propagaci přirozených léčebných metod, masáží a nudistického slunění v jeho sanatoriu Jungborn. Šestnáctkrát byl zatčen státními newyorskými úřady a třikrát dokonce federálními. Jeden titulek jednoduše hlásil „They Have Lust Again“ („Znovu dostali chuť/Lust(a) ; hříčka se slovem Lust - pozn. překl.)

Mezi 30 - 40% absolventů Lustovy naturopatické školy tvořily ženy a stránky jeho časopisů plnily nadšené dopisy a chvála od praktikujících naturopatů v Indii, na Jamajce a po celé Latinské Americe. Nikdo nevěnoval uvedení přírodní terapie do španělsky mluvícího světa více úsilí než doktor Lust.

Další vlivný přírodní doktor Carl Schultz přišel do Los Angeles roku 1885 a stal se *de facto* Benedictem Lustem západního pobřeží. V roce 1905 založil Naturopatický institut, sanatorium a také Naturopatickou školu na Hope Street. Většina praktikujících přírodních léčitelů na západním pobřeží prošla jeho školou.

Bill Pester roku 1906 odešel ve věku devatenácti let z rodného Saska do Ameriky, aby se vyhnul vojenské službě. Dlouhé vlasy, plnovous a zkušenosti s hnutím Lebensreform mohly jen málokoho nechat na pochybách ohledně jeho destinace - a Pester skutečně odešel začít nový život do Kalifornie.

Podobně jako mnoho mužů své generace byl velice odolný a tvrdý. (Fotka z Naturopath, únor 1927)

Usadil se v majestátním Palm Canyon v pohoří San Jacinto nedaleko Palm Springs, kde si u potůčku poblíž palmového háje sám postavil chýši z palmového listí.

Bill nějaký čas procházel pouštní kaňony, jeskyně a vodopády, také ale hodně četl a psal. Na živobytí si vydělával mj. prodejem vycházkových holí z květních stonků palem, pohlednic se zdravotními tipy Lebensreform i tím, že během svých přednášek o astronomii vybíral od lidí deset centů za pohled jeho teleskopem.

Sám si vyráběl sandály, měl úžasnou sbírku indiánské poezie i artefaktů, hrál na kytaru s válečkem (*slide guitar*), žil ze syrového ovoce a zeleniny a většinu svého času trávil nahý na kalifornském slunci.

Bill tehdy žil na území indiánského kmene Cahuila – s jejich svolením, protože ho velice obdivovali. Při sčítání lidu v roce 1920 se dokonce jeho jméno objevilo mezi indiány a v roce 1995 americká indiánka Millie Fischerová vydala knížečku o Palm Canyonu, v níž byla i kapitola o Pesterovi.

Četné Pesterovy fotky jasně ukazují spojení mezi německými reformátory 19. století a květinovými dětmi 60. let: dlouhé vlasy i vousy, bosí nebo v sandálech, kytary, láska k přírodě, prostý život a odpor k pevné politické struktuře. Bill Pester tedy do Kalifornie nepochybně uvedl nový typ člověka a sám se stal mentorem mnoha amerických Nature Boys.

Roku 1914 dorazil do Kalifornie další německý imigrant: profesor Arnold Ehret. Jeho filozofie měla výrazný dopad na různé aspekty americké kultury. Ehret propagoval půsty, syrovou stravu, slunění na Adama a neomezování volného růstu vlasů i vousů. Jeho knihy *Rational Fasting* (1914) a *Mucusless Diet* (1922) si v 60. letech získaly nesmírnou oblibu v prostředí hippies v San Franciscu a Los Angeles.

Manželské spisovatelské duo John a Vera Richterovi v roce 1917 otevřeli svou samoobslužnou *raw food* restauraci Eutropheon, kterou za dobu její existence navštívily tisíce zákazníků a řada z nich se tu naučila připravovat syrové pochoutky jako na slunci sušený chléb, saláty, zálivky, polévky, nápoje a mnoho dalších zdravých alternativ typické losangeleské meziválečné stravě.

Johnovy působivé přednášky navštěvovalo mnoho mladých nadšenců do zdravého životního stylu, z nichž se později stali proslulí učitelé a autoři a z Veřiny kuchařky vyšla celá řada

eden ahbez, 1948. Tento hippie 40. let, jogín na půl úvazku a mystik na plný, vždy psal své jméno malými písmeny, protože velkým se podle něj mělo psát jen Bůh a

moderních receptů zdravé výživy.

Profesor Arnold Ehret, vyfocen krátce po svém 49-denním půstu v německém Kolíně, 1905. Později emigroval do jižní Kalifornie a podílel se na vzniku nové americké subkultury vycházející z jeho přírodní filozofie a způsobu života. Jeho knihy se posledních 70 let znovu a znovu tisknou v nových edicích (Foto Fred Hirsch)

Nekonečno. (Foto Gypsy Boots)

Mnozí z mladých zaměstnanců Eutropheonu byli Američané, kteří přijali za své německou Naturmensch a Lebensreform image i filozofii, nosili dlouhé vlasy a plnovousy a jedli výhradně syrové ovoce a zeleninu. Tito „Nature Boys“ přicházeli z celé Ameriky, aby nakonec povětšinou všichni skončili na jihu Kalifornie. Některá ze známějších jmen mezi nimi jsou: Gypsy Jean, eden ahbez, Maximilian Sikinger, Bob Wallace, Emile Zimmerman, Gypsy Boots, Buddy Rose, Fred Bushnoff a Conrad. To bylo celá desetiletí před beatniky či hippies a jejich vliv byl skutečně značný. V *Na cestě* Kerouac poznamenává, že když v létě 1947 projížděl Los Angeles, viděl „sem tam nějakého Nature Boy světce s plnovousem a v sandálech.“

Na jaře 1948 se však eden ahbez stal mezinárodně proslulou osobností, když s Natem Kingem Colem nahrál písničku Nature Boy. Fotky a příběh edena s jeho ženou Annou se toho roku objevily v časopisech *Life*, *Time* a *Newsweek*.

Než „ahbez,“ narozený 15. dubna 1908 v Brooklynu, napsal svůj hit, který se udržel v žebříčku dlouhých 15 týdnů, pěšky čtyřikrát přešel Ameriku, načerno jezdil zemí v nákladních vlacích a žil v jeskyni v kaňonu Tahquitz.

Jednalo se o částečně autobiografickou píseň, ale také poctu a bezovůvku o 23 let staršímu německému mentorovi Billu Pesterovi, který žil v době, kdy se s edenem v údolí Coachella na jihu Kalifornie setkali, jako Nature Boy už dlouhá léta.

Dalším z Nature Boys byl Maximillian Sikinger, který se narodil v německém Augsburgu roku 1913 a většinu svého dětství a domova strávil „na divoko“ v různých evropských městech. Skrze své cesty, osobní setkání a život bez stálého domova se u něj vyvinul nadšený zájem o nejrůznější aspekty přírodní léčby, výživu, vodní léčbu, postění, sedací koupele, hlubinné dýchání a slunění.

Ve svých dvaadvaceti opustil Max Evropu, po příjezdu do Ameriky se vydal na západ do Kalifornie, kde putoval s Nature Boys, kteří si jeho introspektivních a filozofických myšlenek velice cenili. Jeho zcestovalost a drsné dětství mu pomohly získat si hluboký vhled do mnoha zásadních tajemství života.

Za skutečný spojovací článek starší éry hippies (30. a 40. léta) s generací 60. let však lze pokládat především muže známého pod přívískem Gypsy Boots.

„Boots“ narozený roku 1916 židovským rodičům z Ruska v San Franciscu brzy odešel ze školy, aby mohl cestovat a žít blíže přírodě. Na pláži v Kelley's Cove roku 1935 potkal Maximilliana a tím se jeho život úplně proměnil. Jak napsal ve své autobiografii: „Právě s Maxem jsem učinil první experimenty s pústy a speciálními dietami, a také se od něj naučil spoustu věcí o józe.“

Během 40. let žil Boots s dalšími Nature Boys nadivoko v kaňonu Tahqutiz, koupal se ve studených horských potocích, živil se ovocem a zeleninou, spal na kamenech nebo v jeskyních, chodil po horách a prodával úrodu v Palm Springs.

Roku 1953 se oženil s Lois Bloemkerovou, usadili se v losangeleském Griffith Parku a měli tři syny. V roce 1958 si v Hollywoodu otevřel svůj Health Hut, která se stal velkým hitem; krátce poté přesedlal na kariéru seriózního učitele a stal se příkladem optimálního životního stylu.

Zkraje 60. let se více než pětadvacetkrát objevil v show Stevea Allena, která běžela na obrazovkách asi v 25 milionech domácností. Steve Allen původně otevíral pořad Tonight, aby následně přešel do vlastní show, kam si zval hosty jako Elvise Presleyho, Jacka Kerouaca, Franka Zappu a psychedelickou kapelu Blue Cheer.

Sedm z kalifornských Nature Boys v kaňonu Topanga, srpen 1948. Jako první generace Američanů přijali „naturmensch“ filozofii a image, žili v horách a přespávali v jeskyních či na stromech, někdy až ve skupinách po patnácti. Všichni prošli - někteří dokonce jako zaměstnanci - Eutropehonem, kde naslouchali inspirativním přednáškám Johna Richtera o syrové stravě a přirozeném životě. Chlapci někdy cestovali po kalifornském pobřeží stovky kilometrů jen proto, aby si mohli natrhat a pojíst čerstvé

Když do L. A. v polovině 60. let dorazili Beatles a Rolling Stones se svými účesy „podle hrnce“ (*pudding basin*), působili v porovnání s místními rockery The Seeds, kteří ovlivněni Gypsy Boots a jeho druhů nosili vlasy až po ramena, dosti krotce. Zpěvák Seeds Sky Saxon, sám vegetarián, dokonce přišel s novým žánrem: květinovým punkem. I Jimi Hendrix býval na koncertech Seeds v první řadě a the Doors je doprovázeli na turné.

fíky. (Zadní řada: Gypsy Boots, Bob Wallace, Emile Zimmerman. Přední řada: Fred Bushnoff, eden ahbez, Buddy Rose, ?) (Foto Gypsy Boots)

Když v roce 1966 začal v Griffith Parku *love-in* (setkání/orgie hippies), některé květinové děti sjeté Owsleyho acidem sledovaly, jak Gypsy Boots skáče z jedné větve velkých stromů na druhou a křičeli „na čem jede ten chlápek... dal si bych taky!“ Jeho „rauš“ byl ale výhradně dílem jeho diety plné slunce (fíky nebo hrozny) a pravidelného cvičení.

Na festivalech Monterey a Newport Pop v letech 1967 a 1968 vystoupil Boots vedle diváckých taháků jako Grateful Dead, Ravi Šankar, The Jefferson Airplane a The Jimi Hendrix Experience.

Mezi jeho velké obdivovatele patřily i Mama Cass Elliot z „The Mamas And Papas“ a Carolyn („Mountain Girl“) Garciaová, manželka Jerryho Garciey.

Bill Pester před jeho palmovou chýší v Palm Canyon v Kalifornii v roce 1917. S jeho Lebensreform filozofií, nudismem a syrovou stravou byl jedním z mnoha německých přistěhovalců, kteří vynalezli hippie životní styl více než půl století před 60. léty.

Zasvěcení se shodují, že Boots ovlivnil členy několika kapel v Los Angeles, aby se stali vegetariány: kromě Skye Saxona ze Seeds třeba také Randyho Californiu ze Spirit či Arthura Lee z Love. Jeho fanouškem byl nejpotrhlejší z populárního televizního kvarteta The Monkees Mickey Dolenz a Frank Zappa se po jeho boku objevil v kultovním filmu Mondo Hollywood (1968) – nejspíš šlo na sklonku 60. let o jediné dlouhovlasé vousáče v L.A., kteří promlouvali proti drogám.

Zkraje 50. let se v Malibu na tehdy ještě poměrně prázdných vlnách proháněli na prknech ze sekvojového dřeva vegetariánští surfařští bohémové se střapatými vlasy a bradkami. Surfařská scéna konce 50. let v Kalifornii i na Havaji jako by předznamenala kontrakulturu roku 1964, včetně typických znaků jako dlouhé vlasy, přírodní potraviny, výlety do Mexika, psychedelická hudba, život venku, jedinečný žargon, antiautoritářské postoje a cestování po celém světě. Surfařská kapela The Gamblers nahrála roku 1960 hit Moon Dawg, na jehož druhé straně byla píseň LSD 25. Nezpochybnitelný král surfové kytary Dick Dale měl v roce 1961 hit Let's Go Trippin, jehož cover o tři roky později nahráli Beach Boys. I známý surfový umělec Rick Griffin se později stal uznávaným hippie umělcem.

Na východním americkém pobřeží postupovali profesori Timothy Leary, Richard Alpert (Ram Dass) a Ralph Metzner mílovými kroky kupředu se svým výzkumem psychedelik, nejprve na Harvardově univerzitě a později v Millbrook. Rychle si uvědomili výraznou korelaci mezi LSD navozenými archetypy a jejich předobrazy, nalézány u četných německých vědců, umělců i spisovatelů 20. století.

LSD jako první syntetizoval doktor Albert Hoffmann ve Švýcarsku. Na podzim 1963 vydali Dr. Leary a jeho v Německu narozený kolega Dr. Metzner ve svém čtvrtletníku *The Psychedelic Review* článek Hermann Hesse: Básník vnitřní cesty. Přestože Hesseho romány *Siddhárta* (1922) a *Stepní vlk* (1927) v Německu vyšly už desítky let před hippie érou 60. let, považovali je za nejdůležitější dostupnou psychedelickou literaturu. Také díky tomuto článku se v 60. letech prodaly miliony výtisků románů, které prošly rukama celé generace. Skoro všichni hippies četli Hesseho!

Roku 1964 vydali Leary, Alpert a Metzner svou přelomovou knihu *The Psychedelic Experience*, rychle překřtěnou na bibli hnutí hippies. V předmluvě se objevila pocta švýcarskému psychologovi dr. Carlu Jungovi, který si intenzivně zabýval vnitřními vizemi vnímání. Jung, který v roce 1900 sám na čas žil v Asconě, na vlastní kůži poznal mnoho ducha očisťujících rituálů včetně púšťů, zvláštního stravování a namáhavé turistiky, které někdy dokázaly navodit stav psychedelického typu.

V 60. letech se „mírový symbol“ (který Fidus užíval už roku 1934) stal všeobecně známou ikonou umění i graffiti, zatímco minibus od Volkswagenu vešel do povědomí jako typický symbol přepravy a vlastně i způsobu života hippies. Přišli s ním roku 1949 inženýři generace Wandervogel.

Nature Boy eden abhez se roku 1966 účastnil nahrávání alba Beach Boys Pet Sounds. A když se v roce 1968 dotýkala popularita Beatles naprostého vrcholu, většina fandů si vůbec neuvědomovala, že někdejší ošuntělá barová kapela z Liverpoolu dosáhla prvních průlomových úspěchů při hraní v klubech v německém Hamburku v roce 1960. Kvartet anglických hošanů s ulízanými účesy 50. let drasticky proměnil svou image i účesy po setkání s Klausem Voormanem a několika dalšími německými studenty umění, kteří nosili dlouhé střapaté vlasy s ofinami. Podle George Harrisona „vymyslela“ Beatles německá fotografka Astrid Kirchherrová se svým foťákem, když jim dávala rady stran oblékání i pózování a zachytila jejich podobu na neocenitelných raných fotografiích.

Jako upřímné poděkování svým oddaným německým fandům později nahráli své hity v němčině: Komm gib mir deine Hand (I Want To Hold Your Hand) a Sie liebt dich (She Loves You).

Klaus Voorman navrhl obálku i grafiku přelomového alba Beatles Revolver (1966). Na shrnutí německého období Beatles se můžete podívat na videu Backbeat (1994). Psychedelická hudba zažila explozivní růst také díky divoké britské kapele The Yardbirds (1963-1968), v níž se na postu vedoucího kytaristy vystřídali Eric Clapton, Jeff Beck a Jimmy Page. V podstatě každá heavy kapela od Jimiho Hendrixe a Cream až po Black Sabbath a Van Halen využívala

postupy vymyšlené Thy Yardbirds.

Po skončení 60. let se následující dekáda stala obdobím, kdy se k přírodě a zemi vrátilo více lidí než v kterékoli jiné epoše 20. století.

První Den Země se slavil 22. dubna 1970 a v červenci 1972 se poblíž jezera Granby v Koloradu konalo první Duhové shromáždění. Začalo jako ozdravné setkání duchovně založených účastníků s láskou k přírodě. Podle dlouholetého „zaměřovatele Duhy“ (Rainbow focalizer) Michaela Johna: „Leží naše kořeny ve středověkých pohanských slavnostech a po Kristovi, kdy tu stále byl náš způsob oslavy léta a našeho spojení v nás něco tuto vzpomínku znovu vyvolalo a my si ji mohli znovu oživit. Sám považuju duhové shromáždění jen za obrodu těchto starověkých festivalů“ (Z: People Of The Rainbow, Michael Nirnan, 1997)

Také zkraje 70. let se řada hippies v Kalifornii a na Havaji vrátila k nejradikálnější formě soužití se zemí – životu v jeskyních nebo na stromech v divočině, v nápodobě domorodců. Podél většiny větších kalifornských toků jako Tahquitz, Deep Creek, Sespe a The Big Sur River žili mladí lidé v jeskyních kaňonů těchto řek.

Jednalo se o ozvěnu divokých výprav Naturmenschen a Wandervogeln do Alp a ještě dál na jih do Itálie asi o půl století dříve i Billa Pestera, který přišel žít do Kalifornie s přírodou roku 1906.

Tzv. Ferals z východu Austrálie jsou dalším soudobým spojením s řetězem mladých lidí, kteří opustili města a vrátili se do lesů, kde žili v týpích kočovníků v oblasti Nimbin/Byron v Novém Jižním Walesu. V některých obdobích dosahovaly jejich počty až deseti tisíc.

Nature Boy Gypsy Boots se připravuje na Newport Pop Festival v srpnu 1968. Narodil se roku 1916 v San Franciscu a stal se nejdůležitějším spojovacím článkem mezi starými Naturmenschen a květinovými dětmi 60. let. Vystupoval na řadě koncertů vedle hvězd jako Grateful Dead, Jimi Hendrix či Jefferson Airplane, od 30. let však žil hippie životem v divočině. (Foto z archivu Gypsy Boots)

V polovině 90. let žilo v lesích východní Austrálie až 10 000 tzv. Ferals, většina z nich v oblasti kolem Nimbinu a Byron Bay v Novém Jižním Walesu. Většina těchto dětí generace X, které daly přednost životu v malých týpí, přišla z velkoměst Sydney a Melbourne a můžeme je označit za moderní ozvěnu německých Naturmenschen a pozdějšího amerického hnutí mládeže v 60. letech

Po psychedelické euforii 60. let se mnoho lidí začalo rozhlížet po jiných způsobech, jak si zachovat jasnost ducha a pevné zdraví, až dospěli k věcem jako jóga, zdravá strava, meditace, turistika, ekologický aktivismus atd.

Fred Hirsch, který více než půlstoletí vydával ze své kanceláře v kalifornském Beaumontu dílo profesora Arnolda Ehreta, se stal útočištěm mnoha „tripařů“, kteří během 70. přešli na „sluneční stravu“, aby udrželi vedle svého rauše také silné pouto s rostlinnou říší.

Politická Strana zelených vznikla v Německu ke konci 70. let jako odnož protijaderného evropského hnutí 50. let, později strany tohoto typu začaly vznikat i jinde na Západě.

V 80. letech se nakrátko zdál životní styl hippies passé a vyloženě z módy, to se však v následující dekádě zásadně změnilo. Přestože se média stále snaží odbýt mladé hippies, Rainbows a ekology jako relikty 60. let, při pohledu na fotky v tomto článku musí být každému jasné, že hippies jsou věčná subkultura, stará jako první vzpřímeně chodící lidé i nová jako více než 30 000 registrovaných uživatelů webu Hip-Planet.

Proto hippies nikam nezmizí – byli tu totiž odjakživa.

Esej Gordona Kennedyho & Kody Ryana Hippy Roots & The Perennial Subculture vyšla na stránkách Hippyland 3. února 2017.